

I kapitel 2 (§§ 3-6) er optaget regler om vandløbs almindelige benyttelse, herunder om de umiddelbare rettigheder til afvanding og sejlads. I kapitlet findes endvidere lovens regler til beskyttelse af vandløbene som vandafledningssystemer.

Kapitel 3 (§ 7) indeholder regler om myndighederne i vandløbsager, herunder om fordelingen af sagerne på lokalt plan mellem amtsråd/hovedstadsrådet og kommunalbestyrelser, ligesom der er regler om, at miljøministeren afgør konflikter mellem vandløbsmyndighederne om administration af vandløb, der berører flere kommuner eller amtskommuner.

Kapitel 4 (§§ 8-11) indeholder regler om den administrative inddeling af vandløb og anlæg og regler om registrering af vandløb.

Kapitel 5 (§§ 12-15) indeholder regler om regulativer for offentlige vandløb, dels om regulativernes udarbejdelse, dels om deres indhold. Endvidere er der regler om, at vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om private vandløbs skikkelse eller vandføringsevne.

I kapitel 6 (§§ 16-26) findes bestemmelserne om regulering af vandløb, om ændring og tørlægning af søer og om anlæg af nye vandløb herunder dræn. Der er i kapitlet erstatningsregler og regler om udgiftsfordeling i forbindelse med disse foranstaltninger.

Kapitel 7 (§§ 27-36) indeholder regler om vedligeholdelse af såvel private som offentlige vandløb.

I kapitel 8 (§ 37) findes regler om vandløbsrestaureringer og tilskud hertil.

Kapitel 9 (§§ 38-46) indeholder regler om etablering af private og offentlige pumpeanlæg til afvanding.

I kapitel 10 (§§ 47-52) findes bestemmelserne om etablering af broer over vandløb, om etablering af opstemningsanlæg og fastsættelse af flodemål m. m.

Kapitel 11 og 12 (§§ 53-70) indeholder bestemmelser om tilsyn og kontrol, oplysningspligt samt forskellige bestemmelser herunder om færdselsretten langs vandløb og om myndighedernes adgang til fremmed ejendom.

I kapitel 13 og 14 (§§ 71-74) findes de generelle bestemmelser om ekspropriation og erstatninger samt regler om landvæsensretternes adgang til at behandle økonomiske spørgsmål i øvrigt.

Kapitel 15 og 16 (§§ 75-84) indeholder generelle bestemmelser om bl. a. påbud og forbud efter loven, afgørelse i vandløbsager samt regler om klage.

Lovforslaget er på disse punkter udbygget i overensstemmelse med tilsvarende regler i miljøbeskyttelsesloven.

I kapitel 17 (§§ 85-89) findes straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

VI. Lovforslagets konsekvenser for anden lovgivning.

Lovforslaget vil umiddelbart afløse vandløbsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973 med senere ændringer.

Samtidig med fremsættelsen af nærværende lovforslag er der af miljøministeren fremsat et forslag til konsekvensændring i vandforsyningsloven.

VII. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

1. Statslige udgifter.

1.1. Oversigt og beregningsgrundlag.

Lovforslaget betyder nye statslige opgaver - dels som følge af at myndighedsomlægningen som noget nyt betyder, at miljøstyrelsen bliver ankeinstans i sager som afgøres af amtskommuner og kommuner.

- dels som følge af at lovforslaget forudsætter, at der på en række områder udarbejdes bekendtgørelser, cirkulærer og vejledninger m.v. Det vil påhvile miljøstyrelsen at forestå dette arbejde.

Ved beregningen af de statslige udgifter er lønniveauet i januar 1981 lagt til grund, hvilket betyder følgende gennemsnitlige lønudgifter:

I AC (akademisk sagsbehandler)	150.000 kr.
I HK (kontorfunktionær)	105.000 kr.

Til lønudgifterne er lagt 50 pct. til dækning af øvrige administrationsudgifter.

1.2. Miljøstyrelsen som klagemyndighed.

I medfør af bestemmelserne i forslagens kapitel 16 er klager over vandløbsmyndighedernes afgørelser henlagt til miljøstyrelsen. Dog skal økonomiske spørgsmål, hvor der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, som hidtil indbringes for landvæsensretterne til afgørelse.

Ifølge en statistik, som miljøstyrelsen udarbejdede i 1977 over landvæsensretternes sagsantal og deres fordeling på lovgivningsområder var sagsantallet i 1976 ca. 1.400 - 1.500 sager behandlet ved 1. instans og ca. 50 sager behandlet ved 2. og 3. instans vedrørende vandløbsloven. Statistikken er optrykt i betænkning om landvæsensretsinstittet, afgivet i januar 1979.